

Izaija 55,1-11

Jakob Lorber je svoji materi, ki je tožila zaradi številnih grenkih preizkušenj, ob slovesu povedal tole priliko, saj mu je nenadoma prišla na misel.

1 Neki človek je zaradi številnih žalostnih dogodkov na tem svetu verjel, da Bogu ni veliko mar za ljudi in tiho opazuje, kako močnejši zatirajo šibke in bogati izkoriščajo revne.

2 Bog je k temu človeku, ki je živel krepostno življenje, poslal angela. Ta mu je dejal: "Pridi in spoznaj nedoumljiva Božja pota, sledi mi!"

3 Tedaj je angel moškega odpeljal v palačo, ki je pripadala zelo bogatemu gospodu. Angel mu je dal veliko vsoto denarja in veliko dragih kamnov. Med obdarovanjem je k bogatašu pristopil revni mož in tega ubogega človeka je angel ubil. Nato je angel moškega odpeljal v vas, v skoraj razpadajočo koč, v kateri je živela številna, izredno revna družina. Angel je to koč zažgal in ubogi prebivalci so rešili le svoja življenja.

4 Ko je človek vse to videl, je rekel angelu: "Ti nisi Božji poslanec, ampak hudičev glasnik! Ti kopičiš krivico na krivico!"

5 Angel je dejal: "Poslušaj in kmalu boš spremenil svojo sodbo! Bogataš, ki sem ga obdaroval je bil ponosen in skop. Ko se je njegovo bogastvo močno povečalo, je postal zapravljev in začel je razmetavat vse, nazadnje je postal celo berač in začel se je poniževati. Berač pa, ki sem ga ubil je bil sicer na dobri poti, toda v nekaj dneh bi si pridobil veliko dediščino, ki bi ga naredila arogantnega in na koncu bi popolnoma odpadel od Boga. Na revno družino pa, kateri sem zažgal koč, v vasi do takrat sploh niso bili pozorni in ta požarna nesreča je bila vzrok velikega sočutja in od blizu in od daleč so zato prejeli velikodušne darove.

Jakob Lorber
Nebeški darovi 2